

leende een gemakkelijke toegang, terwijl de hoogte, ten Noorden, van de burcht afgesneden werd door een diep ravijn. Door dit ravijn liep de aloude weg Luik - Aken - Julich.

De gronden "Op de Saele" geheten zijn gekadaastreerd Sectie C nr 220 en zijn nog eigendom van de gemeente 's- Gravenvoeren.

In 1867 ondernam de h. Schuermans, oudheidkundige en procureur des konings te Hasselt, opgravingen op de plaats waar eens de burcht stond en waarvan slechts hier en daar resten van grondvesten boven de begane grond uitstaken (4).

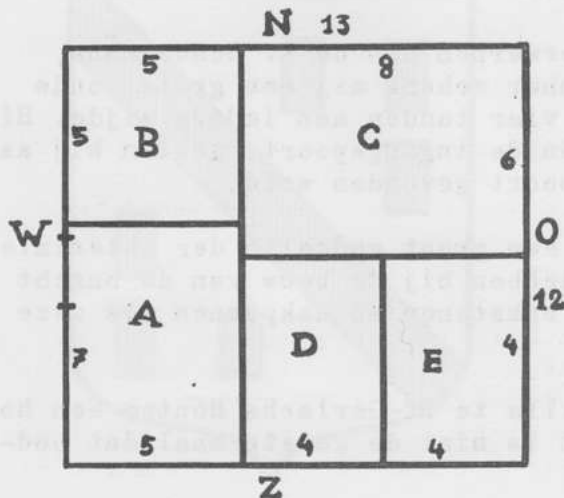
Ik heb nooit een verslag gevonden over de opgravingen door de h. Schuermans verricht. De werklieden echter, die de opgravingen deden voor rekening van Schuermans en inzonderlijk de h. Jacques Cloos hebben mij een volledige beschrijving van de plaatsen bezorgd en mij over de gevonden voorwerpen ingelicht. (5).

De bebouwde oppervlakte, bijna geheel vlak, was rechthoekig, enige meters langer dan breed en besloeg ongeveer 33 aren.

De ringmuur was vier voet dik. De richting van de vier muren was ongeveer gelijklopend met de vier windstreken.

Een van de zijden was op regelmatige afstanden met vierkante gaten voorzien. Volgens zeggen van de h. Schuermans werden deze gaten geboord door belegeraars ten einde het gebouw in brand te kunnen steken.

In het midden, ietwat meer naar de Noord-Oostelijke kant, verhief zich de slottoren, woonplaats van de heer. Het was een gebouw van ca 13 M, op 13 M. De ingang bevond zich aan de westzijde. Men trad binnen in een rechthoek van 7 M. x 5 M., richting Noord-West - (zie tekening letter A). In de Noord-Westhoek trof men een vierkante plaats aan van 5 M. x 5M. (plan B). In de Noord-Oosthoek een zaal van 8 M. op 6 M. Dit was de wapenzaal en tevens de gerechtszaal. Naar deze zaal werd de gehele burcht "Op de Saele" geheten. In de Zuid-Oosthoek bevonden zich twee kamers van 4 M. zijde, op het plan met D en E aangeduid. De muren van de grote zaal waren een derde dikker dan de andere. Zij schraagden de uitkijktoren.

De afstand tussen de toren en de noordelijke en oostelijke omheiningmuur was verder gevuld met bijgebouwen.

Een van de werklieden van de h. Schuermans, nl. Dik Mathijs Heyendael, wonende Brouckerstraat, aan de voet van de Borgh, verzekerde mij dat de kelders, tijdens de opgravingswerken blootgelegd, gevuld waren met verbrand graan: tarwe, rogge en gerst. Zij vonden te-